4-25106428-09-5r-25072025
Dosarul nr. 5r-1418/2025

H O T Ă R Î R E
În numele legii

23 octombrie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lina Popescu
Grefier Tina Sergentu
Interpretului Tatiana Fîrfa
Cu participarea:
Agentului constatator Denis Godovanciuc
Contravenientului Andrei Iațco

examinând în şedinţă de judecată publică contestația depusă de către Iațco Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 16.07.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Denis Godovanciuc, și a deciziei de sancționare din 16.07.2025, în privința lui Iațco Andrei pentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

La 16.07.2025 agentul constatator din cadrul IP Bălți, Denis Godovanciuc, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 536417 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional pentru faptul că, Iațco Andrei, în perioada 12.09.2024-25.09.2024, a acceptat instalarea aplicației PSB bank în telefoanele sale cu scopul de aprimi surse bănești de la grupul ”Șor” pentru a vota un anumit candidat la alegerile din 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul IP Bălți, MAI06 536417, adoptată la 16.07.2025, Iațco Andrei a fost sancţionat pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 500 u.c. echivalent a 25 000,00 (douăzeci și cinci mii) lei.

La 21.07.2025 contravenientul Iațco Andrei a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 536417 și decizia de sancționare din 16.07.2025 întocmite de agentul constatator Denis Godovanciuc în privința lui Iațco Andrei pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea contestației a menționat că, nu este de acord cu decizia agentului constatator, o consideră neîntemeiată, deoarece agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și nu a acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Solicită anularea procesului-verbal contravențional și a deciziei agentului constatator din 16.07.2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenției.

În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul IP Bălți, Denis Godovanciuc, a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu.

În cadrul ședinței de judecată contravenientul Iațco Andrei, a susținut integral contestația, indicînd că de către agentul constatator nu a fost probat faptul comiterii de către el a contravenției incriminate, explicînd că este administrator al unei companii, iar numerele de telefon indicate sunt înregistrate pe întreprindere, fiind transmise spre folosire angajaților. A relatat că nu poate indica cu certitudine cine utiliza în acea perioadă numerele de telefoane.

Analizând și apreciind probele în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, din punctul de vedere al pertinenţei şi concludenţei, instanţa, după intima convingere, consideră necesar a respinge contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, reieşind din următoarele considerente.

În sensul art. 395 alin.(1) p.2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1^1).

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Conform procesului-verbal din 16.07.2025 și deciziei agentului constatator din 16.07.2025, s-a constatat comiterea de către Iațco Andrei a contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 16.07.2025 în prezența lui Iațco Andrei, iar contestația înregistrată la data de 21.07.2025, instanța constată respectat termenul de contestare prevăzut la art. 448 alin.(1) Cod contravențional.

Reieşind din natura penală a contravenţiei, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 § 2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod Contravenţional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante

ale cauzei, determinarea existenţei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, or, analizând minuțios actul contestat, instanța constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art.443 și art.445 Cod contravențional, consemnând în cuprinsul actului contestat toate circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, iar alegațiile contestatarului sunt neîntemeiate.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În continuare, instanţa de judecată reţine că au fost respectate dispoziţiile legale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, iar invocarea acestui fapt în contestație nu și-a găsit confirmarea.

În ceea ce priveşte temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa va reţine aplicabilitatea în speţă a dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Normele pretinse a fi încălcate de către contravenient sunt adresate tuturor cetăţenilor şi nu priveşte o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestor norme fiind punitiv şi preventiv, astfel încât sunt valabile garanţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, §§25-26). Articolul 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională..

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din acelaşi Cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire

la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, supremaţia legii şi un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfăşurarea şi totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democraţia implică desfăşurarea unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetăţenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege şi a fi ales este recunoscut şi garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăţi democratice.

În acest sens, Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale ţării sale, fie direct, fie prin reprezentanţi liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului.

Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetăţean la reprezentanţii săi, procedura de formare a unui organ de stat sau învestirea unei persoane cu atribuţii publice, realizată prin intermediul votului, în condiţiile în care pentru obţinerea mandatului respectiv sînt propuse două sau mai multe candidature, ele vizează acţiunile cetăţenilor, partidelor şi altor organizaţii social-politice, organelor electorale şi altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea şi înregistrarea candidaţilor, efectuarea agitaţiei electorale, votarea şi constatarea rezultatelor votării, precum şi alte acţiuni electorale realizate în conformitate cu legislaţia în vigoare. Alegerile constituie o formă a suveranităţii unui popor şi principiul de bază al democraţiilor reprezentative. Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente.

Potrivit Constituţiei Republicii Moldova, art. 2.„(1) Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie". Art. 38.„(1) Voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat

Principiile participîrii la alegeri sunt: -*vot universal* – cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - *vot egal* – în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - *vot direct* – alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -v*ot secret* – votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzînduse astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -*vot liber exprimat* – nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a *votului liber exprimat,* afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

În orice scrutin electoral există o concurență între candidații care aspiră la ocuparea funcțiilor elective. Concurenții în alegeri, de regulă, prin programele lor electorale, propun soluţii diferite asupra principalelor probleme din societate şi fiecare din candidați dorește să obțină încrederea, dar și voturile alegătorilor. Uneori concurenţii sunt tentaţi de a încălca legislaţia în vigoare, pentru a se menţine la putere sau pentru a accede la putere, inclusiv prin acțiuni reprobabile de corupere a alegătorilor.

Instanţa de judecată, audiind participanții la proces, examinînd în cumul totalitatea probelor, conchide că vina persoanei în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional este deplin dovedită prin: proces-verbal cu privire la contravenție din 16.07.2025, process-verbal de consemnareb a declarațiilor din 16.07.2025, proces-verbal privind examinarea comunicațiilor electronice din 16.07.2025, extras din cauza penală, raport de analiză informațional-criminală.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Iațco Andrei i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe ea nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Iațco Andrei în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare acțiunile lui Iațco Andrei corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privelegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Iațco Andrei nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin

vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, și va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte.

Astfel, sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

În ipostaza creată şi descrisă supra, vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenţiei şi-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rînd cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarului Iațco Andrei precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuit, or această poziție de către instantă este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Instanța de judecată va respinge poziția contravenientului potrivit căruia de numerele de telefon înregistrate pe numele său au fost utilizate de către alte persoane, or, în ședința de jduecată contravenientul Iațco Andrei nu a indicat expres de către cine au fost utilizate numerele de telefon.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Afirmațiile contestatarului precum că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal recurat instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică neexistînd careva temeiuri de declarare a nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Iațco Andrei vinovată în săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din

Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției inciminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, asfel ca obiecțiile făcute de către Iațco Andrei în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influiența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărîrea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanţele enunţate instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestaţiei lui Iațco Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 16.07.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Denis Godovanciuc, și a deciziei de sancționare din 16.07.2025, în privința lui Iațco Andrei pentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 457-458, art. 460, art. 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Contestația depusă de către Iațco Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 16.07.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Denis Godovanciuc, și a deciziei de sancționare din 16.07.2025, în privința lui Iațco Andrei pentru săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge.

Procesul-verbal cu privire la contravenție din 16.07.2025 și decizia din 16.07.2025 de aplicare a sancțiunii cu amendă de 500 u.c. echivalent a 25 000,00 (douăzeci și cinci mii) lei în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Iațco Andrei , se mențin fără modificări.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Lina Popescu**